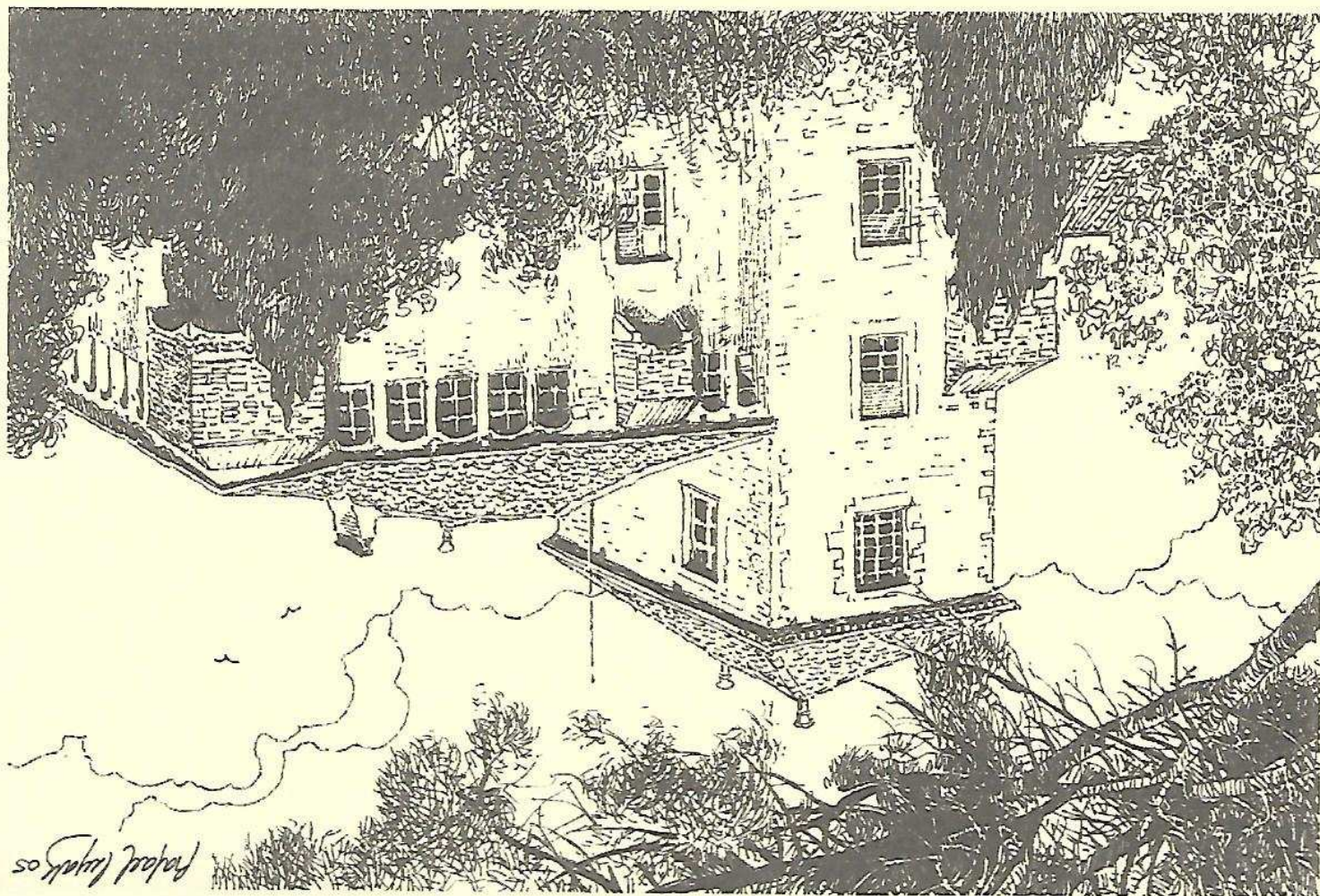

Nº 000007

AMICS DE BADALONA

Apartat de correus, 180

Dibuix original de Rafael Pujals

Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs

Disseny i coordinació executiva d'Àngel Zamora

D'aquesta vint-i-setena Nadala, editada per Amics de Badalona, se n'han imprès 1000 exemplars numerats

2005

La torre Codina és, l'edifici més bonic que el renaixement ha deixat a Badalona. A partir de la simple estructura de les masies de tres cossos amb teulada a quatre vents, tan reeixides i tan típiques del nostre territori –com ca l'Endal, can Claris, can Ruti i tantes altres que o estan caient, o han caigut o les han fet caure- la torre Codina fou projectada amb la imatge de castell-palau gràcies a les troneres defensives de les cantonades i a la torre sobrealçada a l'angle de façana d'un dels cossos laterals. A aquest nucli principal s'hi van afegir altres dependències prou ben obrades. El conjunt era voltat de muralles amb torres rodones. La casa és gran, amb bones estances i cellers coberts amb voltes. Tenia una capella amb un retaule dedicat als Tres Reis. Va rebre el seu nom de Pere Bernat Codina, que el 1576 va comprar a Francesc Creus l'antiga casa, anomenada Pedrós, on, des del segle XIV, la noblesa organitzava caceres de senglars i óssos, que abundaven pels boscos del voltant. La filla de Pere Bernat Codina, Maria Codina, casada amb Pere de Queralt, primer comte de Santa Coloma, l'any 1638 va fer hereu a Nostre Senyor Jesucrist, de manera que a la seva mort la Torre Codina i tots els seus bens foren venuts i repartits als pobres. El seu fill fou el famós Dalmau de Queralt i de Codina, comte de Santa Coloma, lloctinent general de Catalunya, que fou assassinat pels revoltats en el conegut episodi del Corpus de Sang que donà origen a la guerra dels segadors, l'any 1640. A partir d'aquí la casa va anar passant a diverses famílies, generalment de la noblesa, fins que, ja en el segle XX, la comprà la família Negre. És de destacar que intervingué en la seva restauració l'arquitecte Jujol. L'adquisició de la Torre Codina per part de l'Ajuntament de Badalona ha de garantir-ne l'accessibilitat pública i la conservació. La restauració dels edificis històrics es fa amb bisturí i no amb escarpa, i la possibilitat de nous usos ha d'estar limitada no només per l'aspecte general del monument sinó pels materials, les tècniques constructives i els acabats tradicionals, que converteixen els edificis en documents històrics de la cultura constructiva d'un país.

El President de l'associació
AMICS DE BADALONA
en nom propi i del
Consell Directiu de l'entitat
us desitja molt bones festes

NADAL 2005